

[Ministeren for Grønland.]

særegenheder i Grønland ikke har været muligt at lade en almindelig fritagelse for medvirken til abort finde sted.

Det er klart, at vi i ministeriet meget nøje har overvejet denne situation. Det er lige så givet — det vil jeg gerne sige til hr. Jens Møller — at jeg, som ved afstemningen om den danske lov stemte imod den fri abort, i særlig grad har haft øjnene på disse bestemmelser. Men vi har altså ikke skønnet, at det var muligt at opfylde lovens formål, medmindre der blev lagt sådanne bestemmelser ind. Det vil naturligvis være sådan, at ministeriet, som jo er ansættende myndighed, for så vidt angår både læger og sygeplejersker i Grønland, ved opslag af stillinger vil sikre sig, at de mennesker, der søger en sådan stilling, er klar over, hvilke forpligtelser der ligger i denne stilling. Det er lige så givet, at de mennesker, som er ansat i det grønlandske sundhedsvæsen i dag, læger og sygeplejersker, og som ikke har vidst noget om en eventuelt ændret lovgivning ud fra de synspunkter, der nu er nedfældet her, ikke vil blive pålagt en forpligtelse, som måtte være dem imod.

Vi har altså forsøgt at tage de hensyn, som vi mener har været relevante, men jeg må understrege, at der i Grønland er geografiske forhold, som ganske ville sætte denne lovgivnings bestemmelser ud af kraft, såfremt det ikke var sådan, at en kvinde kunne gå til det nærmeste sygehus for at få ordnet dette spørgsmål. Det kan ikke hjælpe, at vi vedtager en lovgivning for Grønland, som betyder måske ugers rejse for at kunne opnå det, som andre kvinder i det danske samfund ønsker at opnå i en bestemt situation.

Det er lige så givet, at jeg vil være rede til i udvalget at give alle oplysninger om, hvilke muligheder der måtte være for i højere grad at nærme de bestemmelser, jeg her har omtalt, til den danske lovs bestemmelser. Det vil jeg meget gerne drøfte, og vi kan prøve, om der kan findes andre veje, men vi har altså ikke i ministeriet kunnet se andre end dem, der er nedfældet i lovforslaget.

Må jeg sige til fru Kirsten Sparre Andersen, at vi også meget gerne i udvalget vil drøfte spørgsmålet om samrådet, spørgsmålet om § 8. Det samme gælder det, hr. Poul

Dam nævnte om ankenævnets sammensætning.

Det dagsordensforslag, der er stillet, kan jeg naturligvis ikke modtage. Det forekommer mig, at der ved dagsordenens fremkomst kastes en mistanke på ministeriet og på mig, en mistanke om, at vi ikke skulle have undersøgt noget så fundamentalt som et lovforslags overensstemmelse med den danske grundlov. Det er da klart, at man i folketingsudvalget kan gå i dybden også med en sådan undersøgelse, og det er jeg naturligvis rede til at medvirke til, men jeg må afvise, at lovforslaget, som det foreligger her, skulle være grundlovsstridigt.

Jeg vil også gerne til hr. Jens Møller sige, at dette er ikke nogen harmoniseringslov. Denne lovgivning er udarbejdet specielt med henblik på de grønlandske forhold, det er altså ikke bare nogle bestemmelser, som skal overføres.

Til hr. Rosing vil jeg sige, at vi har i sinde at optage forhandlinger med såvel sygeplejerskernes som lægernes organisationer om praktiseringen af de bestemmelser, der her er foreslået, og vi vil, som jeg sagde, selvfølgelig i udvalget også være rede til at gå ind på de mere praktiske ting.

Må jeg så til sidst sige om sagens egentlige indhold, at jeg da meget vel forstår, at der er medlemmer i denne sal, som af overbevisning er imod fri abort. Når jeg har fremsat dette lovforslag i folketinget, skyldes det respekt for det grønlandske landsråd, som — og det vil jeg gerne sige som et svar til fru Gerda Møller — har vedtaget med 14 stemmer imod 2 at anbefale dette lovforslags fremkomst her.

Jeg forstår godt, at der er medlemmer her i salen, som er imod dette lovforslags princip, og jeg forstår også, at disse medlemmer ved tredje behandling vil tage stilling derefter, men jeg kan ikke forstå, at nogen ønsker at standse et lovforslags almindelige behandling i folketinget.

Jeg vil gerne sige om hr. Jens Møllers bemærkning til hr. Rosing, at vi i folketinget har haft den skik gennem mange, mange år at være i overensstemmelse med det grønlandske landsråd. Jeg har følt, at uanset at jeg selv ved den danske lovs vedtagelse stemte imod, måtte jeg, fordi jeg var minister for Grønland, fremsætte dette lovfors-